

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a treia)

9 iunie 2011 *

În cauza C-401/09 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție, introdus la 24 septembrie 2009,

Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE, cu sediul în Atena (Grecia), reprezentată de N. Korogiannakis, dikigoros,

recurentă,

cealaltă parte în proces fiind:

Banca Centrală Europeană (BCE), reprezentată de domnii F. von Lindeiner și G. Gruber, în calitate de agenți, cu domiciliul ales în Luxemburg,

pârâtă în primă instanță,

* Limba de procedură: engleza.

CURTEA (Camera a treia),

compusă din domnul K. Lenaerts, președinte de cameră, domnul D. Šváby, doamna R. Silva de Lapuerta, domnia E. Juhász (raportor) și J. Malenovský, judecători,

avocat general: domnul P. Mengozzi,
grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 27 ianuarie 2011,

pronunță prezenta

Hotărâre

- ¹ Prin recursul formulat, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (denumită în continuare „Evropaiki Dynamiki”) solicită anularea Ordonanței Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 2 iulie 2009, Evropaiki Dynamiki/BCE (T-279/06, denumită în continuare „ordonanța atacată”), prin care s-a respins acțiunea având ca obiect anularea deciziilor Băncii Centrale Europene (BCE) de a nu selecta oferta prezentată de recurentă în cadrul procedurii de negociere pentru prestarea de servicii de consultanță informatică și de dezvoltare informatică și de a atribui contractul de achiziție ofertanților selectați.

Istoricul cauzei

- 2 La 19 iulie 2005, BCE a publicat în suplimentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* (JO S 137) un anunț de participare cu privire la o procedură de negociere, cu preselecție, pentru prestarea de servicii de consultanță informatică și de dezvoltare informatică. Această procedură de negociere viza selectarea a două întreprinderi în vederea prestării de servicii în beneficiul BCE, în executarea unor contracte-cadru.
- 3 La 29 august 2005, Evropaiki Dynamiki a prezentat o candidatură în numele consorțiului E2Bank, celălalt membru al acestuia fiind Engineering Ingegneria Informatica SpA. Comisia de atribuire a BCE a ales, dintre cele 23 de candidaturi primite, 7 candidați, printre care acest consorțiu.
- 4 La 22 decembrie 2005, BCE a notificat candidaților selectați caietul de sarcini și i-a invitat să își prezinte ofertele. Caietul de sarcini cuprindea invitația de participare la procedură și cinci anexe, inclusiv proiectul de contract-cadru.
- 5 Punctul 2.4 din anexa 3 la invitația de participare la procedură prevedea obligația ofertanților de a obține autorizația prevăzută de Legea germană privind furnizarea de forță de muncă temporară (Arbeitnehmerüberlassungsgesetz, denumită în continuare „AÜG”) și indica faptul că aceștia trebuie să menționeze că se angajează să obțină autorizația de a furniza forță de muncă temporară (Arbeitnehmerüberlassungsgenehmigung, denumită în continuare „autorizația cerută”) la momentul semnării contractului.
- 6 BCE a primit cinci oferte în termenul stabilit, printre care cea a consorțiului E2Bank. Această ofertă, care a fost considerată completă, cuprindea în special angajamentul

celor doi membri ai consorțiului E2Bank de a obține, înainte de semnarea contractului, autorizația cerută. În dovedirea acestui angajament, au fost prezentate în copie două cereri de autorizare depuse la autoritățile germane competente la 3 și la 6 februarie 2006.

- 7 După ce a evaluat ofertele, comisia de atribuire a BCE a decis să adreseze o invitație la negociere ofertanților clasati pe primele trei locuri. Consorțiul E2Bank ocupa poziția a patra.

- 8 În urma negocierilor purtate în luna aprilie 2006, comisia de atribuire menționată a decis să nu continue negocierile decât cu doi dintre ofertanți, întrucât al treilea, stabilit în India, nu fusese în măsură să răspundă preocupării BCE referitoare la obținerea autorizației cerute. Negocierile continuate cu cei doi ofertanți rămași s-au finalizat în cursul lunii iunie 2006.

- 9 Printr-o scrisoare din 11 iulie 2006, Evropaiki Dynamiki a pus în discuție legalitatea procedurii de atribuire a contractului de achiziții în cauză, invocând, printre altele, faptul că obligația de a deține autorizația cerută constituia o discriminare la adresa ofertanților care nu sunt stabiliți în Germania.

- 10 După ce a fost informată, printr-o scrisoare din 31 iulie 2006, cu privire la decizia de atribuire a celor două contracte-cadru celor doi ofertanți selectați, Evropaiki Dynamiki a solicitat, printr-o scrisoare din 1 august 2006, informații suplimentare privind evaluarea ofertelor, a cerut BCE să își reconsidere decizia și a anunțat că intenționează să formuleze o acțiune la Tribunal în cazul respingerii contestației sale. Comisia de atribuire a BCE a considerat această scrisoare ca fiind o contestație în sens formal și a înaintat-o organismului competent cu soluționarea contestațiilor din cadrul BCE, care, printr-o scrisoare din 18 august 2006, a informat societatea Evropaiki Dynamiki cu privire la respingerea contestației.

Procedura în fața Tribunalului și ordonanța atacată

- 11 La 9 octombrie 2006, Evropaïki Dynamiki a formulat o acțiune la Tribunal, solicitând anularea deciziilor BCE de respingere a ofertei sale și de atribuire a contractului de achiziții publice ofertanților selectați. În susținerea acțiunii sale, Evropaïki Dynamiki a invocat opt motive.

- 12 După ce a respins excepția de inadmisibilitate ridicată de BCE, întemeiată pe pretinsa lipsă a interesului reclamantei de a exercita acțiunea, Tribunalul a examinat, în primul rând, cel de al optulea motiv al acțiunii, referitor la caracterul nelegal al cerinței potrivit căreia ofertanții trebuiau să dețină autorizația cerută.

- 13 Prin intermediul primului aspect al acestui motiv, Evropaïki Dynamiki impută BCE faptul că a introdus în mod arbitrar această cerință și că i-a favorizat pe furnizorii de servicii stabiliți în Germania.

- 14 Prin intermediul celui de al doilea aspect al celui de al optulea motiv invocat, Evropaïki Dynamiki susținea că, potrivit AÜG, autorizația cerută nu se acordă întreprinderilor străine decât dacă acestea dispun, în statul în care sunt stabilite, de un permis pentru furnizarea de forță de muncă temporară. Or, potrivit reglementării elene, un asemenea permis nu ar putea fi acordat decât întreprinderilor care desfășoară exclusiv activitatea de furnizare de forță de muncă temporară. Astfel, i-ar fi imposibil să obțină acest permis în Grecia și, în consecință, să beneficieze de autorizația cerută.

- 15 Prin intermediul celui de al treilea aspect al acestui motiv, Evropaïki Dynamiki invocă faptul că cerința potrivit căreia ofertanții trebuiau să dețină autorizația cerută contravine reglementării Uniunii referitoare la achizițiile publice și constituie, prin urmare, o încălcare a libertății de prestare a serviciilor, prevăzută la articolul 49 CE.

- 16 Prin intermediul celui de al patrulea aspect al motivului menționat, Evropaïki Dynamiki susținea că respectiva cerință este discriminatorie și constituie o încălcare a principiului transparenței.
- 17 În ordonanța atacată, Tribunalul a arătat, cu titlu introductiv, că BCE, la fel ca instituțiile Uniunii, dispune de o largă putere de apreciere în ceea ce privește elementele care trebuie luate în considerare în vederea adoptării unei decizii de a atribui un contract de achiziții publice, iar controlul exercitat de Tribunal trebuie să se limiteze la a verifica lipsa unei erori grave și vădite.
- 18 În ceea ce privește primul aspect al celui de al optulea motiv al acțiunii, Tribunalul a constatat, mai întâi, că Evropaïki Dynamiki nu contesta nici legalitatea faptului că dreptul german guvernează contractul-cadru, nici atribuirea oricărui litigiu rezultat din raporturile contractuale dintre BCE și cocontractant în competența exclusivă a Amtsgericht/Landgericht Frankfurt am Main (Tribunalul Cantonal/Regional din Frankfurt am Main). În continuare, Tribunalul a amintit că prestarea serviciilor furnizate în executarea contractului-cadru necesită punerea la dispoziția BCE, cu titlu profesional, a unor lucrători, ceea ce impunea cocontractantului acesteia din urmă să dețină autorizația cerută. Tribunalul a mai amintit că, potrivit jurisprudenței Bundesarbeitsgericht (Curtea Federală pentru Litigii de Muncă), domeniul de aplicare al cerinței prevăzute de AÜG nu este limitat la agențiile de plasare a forței de muncă, ci aceasta se aplică și societăților din sectorul tehnologiilor informației care detașează personal propriu la alte societăți. În sfârșit, în ceea ce privește afirmația potrivit căreia, cu prilejul încheierii, în luna mai 2006, a unui contract referitor la punerea la dispoziția BCE a unui expert, nu fusese solicitată nicio autorizație, Tribunalul a statuat că o eventuală încălcare anterioară a AÜG de către BCE nu o exonera pe aceasta de obligația de a aplica în mod corect legea respectivă în cadrul prezentei proceduri de negociere.
- 19 Prin urmare, Tribunalul a concluzionat că BCE nu comisese nicio eroare în interpretarea sau în aplicarea AÜG atunci când considerase că furnizarea serviciilor în cauză era supusă obligației de a deține autorizația cerută și că, prin stabilirea acestei

condiții, BCE nici nu acționase în mod arbitrar, nici nu favorizase ofertanții stabiliți în Germania. În consecință, Tribunalul a considerat că primul aspect al celui de al optulea motiv era în mod vădit neîntemeiat.

20 În ceea ce privește al doilea aspect al celui de al optulea motiv, Tribunalul a arătat că, în cadrul unei acțiuni în anulare formulate în temeiul articolului 230 CE, nu este competent să verifice dacă interacțiunea dintre două legislații naționale constituie efectiv un obstacol în calea liberei prestări a serviciilor, interzis de articolul 49 CE. Tribunalul a amintit că, pentru a putea contesta compatibilitatea cu dreptul comunitar a deciziei prin care se refuză acordarea autorizației cerute, Evropaïki Dynamiki ar fi putut formula în fața instanțelor naționale o acțiune în anularea deciziilor autorităților naționale vizate. În consecință, Tribunalul a hotărât că al doilea aspect al celui de al optulea motiv era vădit inadmisibil.

21 În ceea ce privește al treilea aspect al motivului menționat, după ce a amintit mai întâi că Evropaïki Dynamiki nu invocase nicio normă juridică de natură să permită BCE să se sustragă, în speță, aplicării teritoriale a dreptului german și că instituțiile sunt obligate să se asigure că exigențele prevăzute în documentele referitoare la achizițiile publice nu încurajează ofertanții potențiali să încalce legislația națională aplicabilă activității lor, Tribunalul a constatat că nu se poate imputa BCE faptul că a aplicat dispozițiile dreptului german.

22 În continuare, Tribunalul a subliniat că, atunci când invocă faptul că BCE nu ar fi trebuit să solicite autorizația cerută, Evropaïki Dynamiki contestă în realitate compatibilitatea AÜG cu articolul 49 CE, precum și cu Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii (JO 1997, L 18, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 4, p. 29) și cu Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO L 134, p. 114, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 116). Or,

pentru a controla conformitatea legislației naționale cu dreptul comunitar, Evropaïki Dynamiki ar fi trebuit să formuleze o acțiune în fața instanței naționale, care ar fi putut astfel să adreseze Curții o întrebare preliminară.

- 23 În sfârșit, Tribunalul a arătat că Evropaïki Dynamiki nu se poate întemeia în mod valabil pe jurisprudența pe care o invocă. Tribunalul a amintit, în această privință, că, pe de o parte, în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea din 20 septembrie 1988, Beentjes (31/87, Rec., p. 4635), autoritatea contractantă luase în considerare un criteriu suplimentar, care nu fusese impus de legislația națională, iar pe de altă parte, Hotărârea din 3 octombrie 2006, FKP Scorpio Konzertproduktionen (C-290/04, Rec., p. I-9461), privea întrebări preliminare referitoare la compatibilitatea dispozițiilor dreptului național cu dreptul comunitar. Prin urmare, Tribunalul a respins al treilea aspect al celui de al optulea motiv, în parte ca vădit neîntemeiat și în parte ca vădit inadmisibil.
- 24 În ceea ce privește al patrulea aspect al respectivului motiv, Tribunalul a arătat că, întrucât condiția potrivit căreia ofertanții trebuie să dețină autorizația cerută era prevăzută în mod clar în mai multe documente referitoare la procedura de negociere, iar Evropaïki Dynamiki nu avusese nicio dificultate în interpretarea cerinței în litigiu, Hotărârea din 16 octombrie 2003, Traunfellner (C-421/01, Rec., p. I-11941), care se referă la principiul transparenței și la obligația de a stabili condiții minimale în caietul de sarcini, nu era relevantă pentru soluționarea litigiului cu care era sesizat.
- 25 În ceea ce privește Hotărârea din 12 decembrie 2002, Universale-Bau și alții (C-470/99, Rec., p. I-11617), și Hotărârea din 9 februarie 2006, La Cascina și alții (C-226/04 și C-228/04, Rec., p. I-1347), Tribunalul a amintit că, potrivit primei hotărâri, procedura de atribuire a unui contract de achiziții publice trebuie să respecte, în toate etapele sale, în special în etapa selecției candidaților într-o procedură restrânsă, atât principiul egalității de tratament între ofertanții potențiali, cât și principiul

transparenței. Tribunalul a arătat că a doua hotărâre privește întrebări preliminare referitoare la compatibilitatea dispozițiilor dreptului național cu dreptul comunitar, în special în raport cu principiile nediscriminării și transparenței.

- 26 Or, Tribunalul a statuat că Evropaïki Dynamiki nu poate susține în mod valabil că nu a fost suficient informată cu privire la cerința în litigiu, astfel încât nu poate invoca în mod util încălcarea principiului transparenței. În ceea ce privește pretinsa încălcare a principiului nediscriminării, Tribunalul a subliniat că cerința menționată îi viza pe toți ofertanții. Prin urmare, Tribunalul a respins al patrulea aspect al celui de al optulea motiv, în parte ca vădit neîntemeiat și în parte ca vădit inadmisibil.
- 27 În consecință, Tribunalul a respins al optulea motiv al acțiunii, în parte ca vădit inadmisibil și în parte ca vădit neîntemeiat.
- 28 În ceea ce privește primele șapte motive ale acțiunii, Tribunalul le-a respins ca vădit inadmisibile.
- 29 În această privință, Tribunalul a arătat, pe de o parte, că Evropaïki Dynamiki nu reușise să probeze caracterul nelegal al criteriului imperativ, prevăzut de documentele referitoare la procedura de negociere în cauză, potrivit căruia ofertanții trebuie să dețină autorizația cerută și, pe de altă parte, că această societate recunoscuse în mod expres în înscrierile sale că nu putea obține în niciun caz autorizația cerută în Germania. Astfel, potrivit Tribunalului, Evropaïki Dynamiki nu putea profita de împrejurarea că unul sau mai multe dintre primele șapte motive se puteau dovedi întemeiate. Astfel, chiar dacă deciziile de respingere a ofertei sale și de atribuire a contractului de achiziții publice altor ofertanți ar trebui să fie anulate în temeiul motivelor menționate, nu ar fi mai puțin adevărat că Evropaïki Dynamiki nu a reușit să dovedească nelegalitatea motivului de excludere reținut de BCE, astfel încât aceasta din urmă nu ar putea înlocui deciziile atacate decât printr-o nouă decizie de respingere a ofertei Evropaïki Dynamiki din cauza acestui motiv de excludere.

- 30 Tribunalul a reamintit că un reclamant nu ar putea avea un interes legitim în anularea unei decizii cu privire la care este deja sigur că nu ar putea decât să fie confirmată din nou în ceea ce îl privește. Tribunalul a constatat, așadar, că Evropaïki Dynamiki, ca urmare a respingerii celui de al optulea motiv al acțiunii sale, nu mai avea un interes legitim de a invoca alte motive de anulare a deciziei de respingere a ofertei sale și a deciziei de atribuire a contractului de achiziții publice unor alți ofertanți. Tribunalul a amintit de asemenea că un motiv de anulare este inadmisibil, din cauza lipsei interesului reclamantului de a exercita acțiunea, în situația în care, chiar admitând că acest motiv ar fi întemeiat, anularea actului atacat în temeiul respectivului motiv nu ar fi de natură să îi dea câștig de cauză reclamantului.
- 31 Prin urmare, Tribunalul a respins acțiunea, în parte ca vădit inadmisibilă și în parte ca vădit neîntemeiată.

Procedura în fața Curții și concluziile părților

- 32 Prin recursul formulat, Evropaïki Dynamiki, care acționează în numele consorțiului E2Bank, solicită Curții:
- anularea ordonanței atacate;

 - anularea actelor prin care BCE a exclus consorțiul E2Bank de la procedură și a atribuit contractul de achiziții publice unui alt ofertant și

 - obligarea BCE la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor aferente procedurii în primă instanță.

33 BCE solicită Curții:

- respingerea recursului și

- obligarea recurenteii la plata cheltuielilor de judecată.

Cu privire la admisibilitatea recursului

34 BCE apreciază că recursul este inadmisibil, în măsura în care este formulat în numele și pe seama consorțiului E2Bank, fără să fi fost dată o procură în acest sens. BCE arată că Evropaïki Dynamiki formulase acțiunea în anulare la Tribunal în numele și pe seama consorțiului și că anexase la acțiune o procură semnată de un reprezentant al Engineering Ingegneria Informatica SpA, societate care făcea parte din consorțiul menționat, dar că întinderea acestei procuri era limitată la procedura declanșată în fața Tribunalului și nu îl autoriza pe beneficiarul său să formuleze un recurs în fața Curții.

35 Evropaïki Dynamiki susține că ultimul paragraf al procurii nu o limitează la procedura în fața Tribunalului, ci include epuizarea tuturor căilor legale posibile.

36 În această privință, trebuie să se constate că este cert că, în temeiul primului paragraf al procurii menționate, Evropaïki Dynamiki este împuternicită să întreprindă toate acțiunile legale necesare în numele consorțiului E2Bank în fața Tribunalului.

- 37 Totuși, al doilea paragraf al procurii precizează că aceasta va rămâne valabilă atât cât va fi necesar pentru finalizarea tuturor acțiunilor legale, astfel cum sunt prevăzute de dispozițiile aplicabile.
- 38 În aceste condiții, trebuie să se considere că procura în cauză vizează și prezentul recurs formulat în fața Curții.
- 39 Prin urmare, recursul este admisibil.

Cu privire la fond

- 40 În susținerea recursului, Evropaiki Dynamiki invocă patru motive.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 114 din Regulamentul de procedură al Tribunalului

- 41 Prin intermediul acestui motiv, Evropaiki Dynamiki susține că Tribunalul a încălcat articolul 114 din Regulamentul de procedură propriu, în măsura în care a apreciat drept admisibilă excepția de inadmisibilitate invocată de BCE, cu toate că aceasta nu a fost formulată prin înscris separat.
- 42 BCE consideră că acest motiv este neîntemeiat, din moment ce articolul 114 din Regulamentul de procedură al Tribunalului impune ca cererea prin care se invocă o excepție de inadmisibilitate să fie formulată prin înscris separat numai când prin aceasta se solicită Tribunalului să se pronunțe cu privire la acest incident separat de examinarea fondului cauzei.

- 43 În această privință, este necesar să se constate de la bun început că articolul 114 din Regulamentul de procedură al Tribunalului nu impune în niciun fel ca orice excepție de inadmisibilitate să fie formulată prin act separat.
- 44 Dimpotrivă, formularea unei asemenea excepții prin act separat nu este necesară decât dacă partea care o invocă înțelege să solicite instanței să se pronunțe asupra admisibilității acțiunii fără a intra în dezbateră fondului.
- 45 Astfel, o excepție de inadmisibilitate poate fi invocată prin memoriul în apărare și poate fi examinată de Tribunal atunci când acesta soluționează acțiunea.
- 46 Rezultă că primul motiv de recurs trebuie respins.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea regulilor privind interesul de a exercita acțiunea

- 47 Prin intermediul acestui motiv, Evropaiki Dynamiki susține că Tribunalul ar fi trebuit să analizeze primele șapte motive ale acțiunii chiar dacă îl respinsese pe al optulea și că acesta a constatat în mod greșit lipsa interesului de a exercita acțiunea. Recurenta consideră că noțiunea de interes de a exercita acțiunea trebuie interpretată în sens larg, astfel cum ar decurge atât din jurisprudența Curții, cât și din prevederile Directivei 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări (JO L 395, p. 33, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 237).

- 48 BCE susține că trebuie constatată lipsa interesului de a exercita acțiunea atunci când anularea deciziei contestate nu poate da câștig de cauză reclamantului. Aceasta consideră că, după ce a respins al optulea motiv, Tribunalul a respins în mod justificat și primele șapte motive invocate de Evropaïki Dynamiki în fața sa, întrucât, chiar dacă acestea ar fi fost întemeiate, contractul de achiziții publice nu ar fi putut fi încheiat cu consorțiul E2Bank, deoarece acesta nu deținea autorizația cerută și în niciun caz nu putea să o obțină.
- 49 În această privință, trebuie să se constate că Tribunalul a arătat în mod întemeiat, referindu-se la jurisprudența Curții, pe de o parte, că un reclamant nu poate avea un interes legitim în anularea unei decizii cu privire la care este deja sigur că nu ar putea decât să fie confirmată din nou în ceea ce îl privește (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 mai 1987, Souna/Comisia, 432/85, Rec., p. 2229, punctul 20) și, pe de altă parte, că un motiv de anulare este inadmisibil pentru motivul că interesul de a exercita acțiunea lipsește atunci când, chiar admitând că el ar fi întemeiat, anularea actului atacat pe baza acestui motiv nu ar fi de natură să îi dea reclamantului câștig de cauză (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 15 martie 1973, Marcato/Comisia, 37/72, Rec., p. 361, punctele 2-8).
- 50 Rezultă că Tribunalului nu i se poate imputa faptul că a considerat, după ce a respins al optulea motiv al acțiunii societății Evropaïki Dynamiki, că nu mai era necesar să se pronunțe cu privire la celelalte șapte motive ale acestei acțiuni, care nu ar fi permis societății Evropaïki Dynamiki să aibă câștig de cauză în acțiunea sa.
- 51 În ceea ce privește argumentul societății Evropaïki Dynamiki potrivit căruia ar fi păstrat, în orice caz, interesul de a exercita acțiunea în raport cu primele șapte motive ale acțiunii sale, dată fiind posibilitatea pe care ar fi avut-o de a obține autorizația cerută prin intermediul unei sucursale stabilite în Germania, trebuie remarcat faptul că Evropaïki Dynamiki nu a invocat o asemenea posibilitate în fața Tribunalului. A i se permite să invoce pentru prima dată în fața Curții un argument pe care nu l-a invocat în fața Tribunalului ar însemna să i se permită sesizarea Curții, a cărei competență în materie de recurs este limitată, cu un litigiu mai extins decât cel pe care l-a judecat Tribunalul. Or, în cadrul unui recurs, competența Curții este limitată la aprecierea

soluției legale care a fost dată motivelor și argumentelor dezbătute în primă instanță (a se vedea Hotărârea din 21 septembrie 2010, Suedia și alții/API și Comisia, C-514/07 P, C-528/07 P și C-532/07 P, Rep., p. I-8533, punctul 126 și jurisprudența citată). Acest argument este, prin urmare, inadmisibil.

52 În consecință, al doilea motiv al recursului trebuie respins.

Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe caracterul facultativ al autorizației cerute

53 Prin intermediul acestui motiv, Evropaiki Dynamiki susține că Tribunalul a considerat în mod greșit că deținerea de către ofertanți a autorizației cerute avea un caracter imperativ. Recurenta adaugă că dreptul german nu impunea în speță obținerea unei asemenea autorizații și că ea a încheiat alte contracte cu BCE fără să dețină respectiva autorizație. Recurenta mai susține că faptul că BCE a solicitat autorizația contravine dreptului Uniunii în materie de achiziții publice, precum și articolului 49 CE.

54 BCE susține că nu ea este cea care a introdus obligația ofertanților de a deține autorizația cerută și că deținerea acesteia constituie o condiție imperativă care decurge din dreptul german.

55 În acest sens, trebuie amintit că o cerere de recurs trebuie să indice cu precizie elementele criticate din decizia Tribunalului a cărei anulare se solicită, precum și

argumentele juridice care susțin în mod specific această cerere (a se vedea în special Hotărârea din 23 aprilie 2009, AEPI/Comisia, C-425/07 P, Rep., p. I-3205, punctul 25 și jurisprudența citată). Nu îndeplinește această cerință motivul de recurs care, fără să cuprindă măcar o argumentare care să identifice în mod specific eroarea care ar vicia decizia atacată, se limitează să reitereze argumente deja prezentate în fața Tribunalului. Astfel, un asemenea motiv reprezintă în realitate o cerere prin care nu se urmărește decât reexaminarea unui motiv prezentat în fața Tribunalului, ceea ce nu este de competența Curții (a se vedea în special Hotărârea din 12 septembrie 2006, Reynolds Tobacco și alții/Comisia, C-131/03 P, Rec., p. I-7795, punctul 50 și jurisprudența citată).

56 În cazul de față, este necesar să se arate că, astfel cum rezultă de la punctele 52-94 din ordonanța atacată și 12-27 din prezenta hotărâre, Tribunalul a analizat în mod amănunțit pretinsa nelegalitate a cerinței potrivit căreia ofertanții trebuie să dețină autorizația cerută.

57 Or, trebuie să se constate că criticile formulate de Evropaïki Dynamiki în cadrul prezentului motiv de recurs nu vizează în mod precis elemente din raționamentul Tribunalului care a condus, în cadrul ordonanței atacate, la respingerea celui de al optulea motiv prezentat în fața sa. Prin acest motiv de recurs, care, astfel cum a remarcat și avocatul general la punctul 57 din concluzii, reia în esență al optulea motiv menționat, Evropaïki Dynamiki reiterează criticile prezentate în fața Tribunalului cu privire la decizia BCE, astfel cum aceasta este transpusă în documentele aferente procedurii de achiziții publice în litigiu, de a impune în speță ofertanților obligația de a deține autorizația cerută.

58 Prin urmare, al treilea motiv al recursului trebuie respins ca inadmisibil.

Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe o încălcare a obligației de motivare

- 59 Prin intermediul acestui motiv, Evropaïki Dynamiki susține că Tribunalul nu a aplicat dispozițiile relevante care l-ar fi condus la anularea deciziei atacate și că, în orice caz, BCE nu ar fi prezentat o justificare valabilă, nici informații suficiente în susținerea acestei decizii. Referindu-se în titlul acestui motiv la articolul 253 CE, la articolul 12 alineatul (1) din Directiva 92/50/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de servicii (JO L 209, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 2, p. 50), la articolul 100 alineatul (2) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO L 248, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 198) și la articolul 149 alineatul (2) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2342/2002 al Comisiei din 23 decembrie 2002 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO L 357, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 04, p. 3), Evropaïki Dynamiki pare să invoce, în plus, încălcarea, prin ordonanța atacată, a acestor dispoziții ale dreptului Uniunii.
- 60 BCE susține că acest motiv este inadmisibil și, în subsidiar, că acesta este neîntemeiat.
- 61 În ceea ce privește, în primul rând, dispozițiile dreptului Uniunii invocate de Evropaïki Dynamiki în cadrul acestui motiv, trebuie să se constate că aceasta din urmă se limitează să le menționeze, fără a demonstra aplicabilitatea lor în cauza de față și fără a stabili în ce mod ordonanța atacată ar încălca aceste dispoziții. Or, rezultă din jurisprudență că simpla menționare abstractă a unui motiv într-un recurs, nesusținută de indicații mai exacte, nu respectă obligația de a motiva respectivul

recurs (a se vedea în acest sens Ordonanța din 29 noiembrie 2007, Weber/Comisia, C-107/07 P, punctele 24 și 25, precum și Ordonanța din 10 februarie 2009, Correia de Matos/Comisia, C-290/08 P, punctele 18 și 19).

⁶² În ceea ce privește, în al doilea rând, celelalte argumente ale societății Evropaïki Dynamiki, întemeiate pe faptul că Tribunalul nu a răspuns argumentului său potrivit căruia simpla prezentare a notelor referitoare la evaluarea ofertelor nu era suficientă pentru a justifica decizia BCE de atribuire a contractului de achiziții publice ofertanților selectați, trebuie amintit că Tribunalul s-a limitat să analizeze motivul referitor la nelegalitatea cerinței potrivit căreia ofertanții trebuiau să dețină autorizația cerută. După ce a respins acest motiv, Tribunalul a respins în mod întemeiat, astfel cum rezultă de la punctul 50 din prezenta hotărâre, celelalte șapte motive ale acțiunii, în special pe al cincilea și pe al șaselea, întemeiate, pe de o parte, pe încălcarea principiilor transparenței și buneii administrări, precum și a obligației de motivare și, pe de altă parte, pe erorile de apreciere făcute cu ocazia evaluării ofertei reclamantei, ca fiind vădit inadmisibile, fără a examina pe fond argumentele acesteia din urmă.

⁶³ Prin urmare, al patrulea motiv de recurs trebuie respins în întregime.

⁶⁴ Dat fiind faptul că niciunul dintre motivele invocate de Evropaïki Dynamiki nu a fost admis, este necesar să se respingă recursul.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- ⁶⁵ Potrivit articolului 69 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 118 din același regulament, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât BCE a solicitat obligarea Evropaïki Dynamiki la plata cheltuielilor de judecată, iar Evropaïki Dynamiki a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a treia) declară și hotărăște:

- 1) **Respinge recursul.**

- 2) **Obligă Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE la plata cheltuielilor de judecată.**

Semnături